

PERSBERICHT

8 november 2023

NVP terecht van tafel bij Convenant Dierwaardige Veehouderij (CDV)

De Minister verwacht tot begin december 2023 nodig te hebben voor het Convenant Dierwaardige Veehouderij. Zo lezen we in zijn brief aan de Tweede Kamer d.d. 25 oktober 2023 (kenmerk: DGA-DAD/35053781, 2023D35547). Deze brief bevestigt dat de NVP in september terecht haar deelname aan het Convenant heeft opgeschort.

Nog even het geheugen opfrissen, waarom de NVP haar deelname opschortte. Hieronder de samenvatting van de argumenten die de NVP eerder deelde met de voorzitter en de Minister.

De redenen waarom de NVP van tafel ging

- Consensus ontbreekt, de overheid “dwingt” partijen tot aanleveren van eigen wensenlijsten om uit te shoppen voor overheveling naar wetgeving;
- Het uitgangspunt is onjuist, de overheid is onterecht op voorhand van mening dat de huidige veehouderij dieronwaardig is;
- Zorgvuldigheid en onderbouwing van eisen voor verdere verbetering van dierwaardigheid schieten tekort;
- De conditionaliteiten (gelijk speelveld en verdienmodel) zijn niet geborgd;
- Nederland loopt te ver voor de troepen uit en creëert nationale koppen, terwijl de EU bezig is met herziening van wetgeving op gebied van dierwelzijn.

Kamerbrief in oktober bevestigt zorgen NVP

- **CONSENSUS EN ONDERBOUWING**, de Minister schrijft daarover:
“..nadere regels per diersoort/diercategorie uit te werken om welke gedragsbehoeften het gaat en wat de eisen die het aan de houderij stelt om daaraan te voldoen. Deze nadere regels leg ik vast bij AMvB en baseer ik bij voorkeur op basis van afspraken die partijen maken in het convenant dierwaardige veehouderij.”
Dit is ambtelijke taal voor: ik ga goed kijken wat de partijen opschrijven die betrokken zijn bij het convenant, maar ik bepaal welke eisen ik overneem in de wet, consensus is niet nodig. Wetenschappelijke onderbouwing voor zinvolle eisen doet er niet toe.
Conclusie: De Minister heeft lak aan consensus en onderbouwing, hij kiest zijn eigen koers, via verdeel en heers gaat hij keuzes maken voor wetgeving, o.a. op basis van de wensenlijsten van de verschillende stakeholders.
- **GELIJK SPEELVELD 1**, de Minister schrijft daarover:
“.. dat WTO regels in beginsel niet discriminerend mogen zijn. WTO leden dienen binnen -en buitenlandse producten op gelijke wijze te behandelen. Voor Nederland is van belang dat onnodige verstoring van handel en arbitrair gebruik van handelsmaatregelen voorkomen wordt. Ook dient in overweging te worden genomen dat het instellen van maartregelen tot (tegen-)reacties kan leiden.”
Dit is ambtelijke taal voor: ik zie geen kans om importen te verbieden en dat wil ik ook niet, want dat gaat waarschijnlijk ten koste van handelsbelangen in andere sectoren.

Conclusie: De Minister gaat niks regelen voor een gelijk speelveld, hij gaat helemaal niet zorgen dat er een importverbod komt voor voedsel dat niet aan onze productiestandaarden voldoet.

- **GELIJK SPEELVELD 2**, de Minister schrijft daarover:

“Het is niet mogelijk om bij voorbaat precies aan te geven hoe aanpassing van de Nederlandse Wet zich verhoudt tot Europees recht. Ook de gevolgen van de nieuwe wettelijke eisen voor een Europees gelijk speelveld zijn daarom niet te voorspellen.”

Dit is ambtelijke taal voor: het is niet aannemelijk dat de EU de eisen die we aan Nederlandse veehouders gaan stellen gaat overnemen, dat maakt mij ook niet uit want ik heb geen moeite met nationale koppen.

Conclusie: De Minister gaat niks regelen voor een gelijk speelveld, hij gaat niet zorgen dat er binnen de EU gelijke eisen worden gesteld, hij gaat desnoods kiezen voor nationale koppen.

- **VERDIENMODEL**, de Minister schrijft daarover:

“Zodra de nieuwe eisen wel in de wet zijn vastgelegd voor in de toekomst en in de periode daarnaar toe de wettelijke norm dus nog niet geldt is daarmee sprake is van een overgangstermijn. Gedurende de overgangstermijn is het mogelijk om prijsafspraken te maken om meerkosten betaald te krijgen. Het opnemen van maatregelen in de wet maar deze nog in werking laten treden, zorgt ervoor dat veehouders duidelijkheid wordt geboden waarnaar toe wordt gewerkt en biedt tevens de mogelijkheid om in de weg daarnaar toe meerkosten terug te verdienen uit de markt.

Dit is ambtelijke taal voor: ik zeg waar de veehouder in de toekomst aan moet voldoen, dat geeft tijd om daarnaartoe te werken en te kijken of afnemers een meerprijs willen betalen, maar de overheid gaat daarin geen rol spelen -het moet uit de markt komen.

Conclusie: De Minister kan niets regelen voor het verdienmodel. Nederlandse veehouders moeten zelf regelen dat ze de meerkosten terugverdienen in de markt.

- **CONDITIONALITEITEN**, de Minister schrijft daarover:

“Over belangrijke randvoorwaarden kan door dit kabinet gezien de demissionaire status ervan, geen toezegging meer worden gedaan. Ik vind dat bijzonder spijtig, omdat ik weet dat de invulling van die randvoorwaarden essentieel is. De demissionaire status van het kabinet wil overigens niet zeggen dat het kabinet niets meer kan doen. Het kabinet kan nog wel invulling geven aan het doen van onderzoek, het verspreiden van kennis en het ontwikkelen van meet- en monitorsystemen.”

Dit is ambtelijke taal voor: Sorry covenant-partners en veehouders van Nederland, maar ik kan er echt niks aan doen dat ik de randvoorwaarden voor het covenant niet ga realiseren, want ik ga vertrekken en er komen nieuwe verkiezingen aan, hopelijk pakt mijn opvolger het op, ondertussen ga ik al wel extra eisen opnemen in de wet.

Conclusie: De Minister gaat de wettelijke eisen wel opleggen, maar geeft aan dat de conditionaliteiten niet door hem worden ingevuld.

- **INTEGRAAL DUURZAAM (ZORGVULDIGHEID)**, de Minister schrijft daarover:

“Bij de ontwikkeling van dierwaardige veehouderij dient rekening te worden gehouden met andere regels om een toename van verontreiniging van lucht, water en bodem te voorkomen. Dit geldt zowel voor koplopers als voor andere bedrijven. Een integraal duurzame oplossing kan soms ook een teruggang in het aantal gehouden dieren betekenen; hetgeen daarmee consequenties heeft voor de meerprijs die in de markt moet kunnen worden verdiend.”

Dit is ambtelijke taal voor: Als de extra eisen die ik ga stellen ten aanzien van 'dierwaardigheid', een negatief bijeffect hebben dan is dat het probleem van de veehouders, zij moeten dat zelf compenseren, desnoods door nog minder dieren te houden.

Conclusie: De Minister neemt geen enkele verantwoordelijkheid voor negatieve effecten die de extra eisen voor 'dierwaardigheid' gaan veroorzaken voor de dieren of Nederlandse veehouders.

Tot op heden heeft de Minister niet de moeite genomen om inhoudelijk te reageren op de argumenten waarop de NVP haar lastige besluit baseerde, om deelname aan het convenant op te schorten. *"Er is geen enkele poging gedaan om ons weer aan tafel te krijgen, de Minister reageerde alleen boos en gefrustreerd"*, aldus Bart-Jan Oplaat.

Het bestuur van de NVP constateert dat zij terecht van tafel is gestapt. Waarschijnlijk tegen beter weten in, hopen we dat de Minister tot inzicht komt dat het verstandig is om het proces anders in te richten. De NVP heeft daar goede ideeën over. We denken graag mee. In het belang van verstandig, gedragen en haalbaar beleid.

Noot voor de redactie (niet voor publicatie)

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met:

Bart-Jan Oplaat

Voorzitter NVP

bj.oplaat@nvpluimveehouders.nl

06 18062102